

QUANH TA, AI LÀ NGƯỜI NHỎ ?

Bản tính tự nhiên làm người ai cũng muốn mình lớn, lớn mạnh, lớn khôn, lớn chức, lớn quyền, lớn thế, lớn lời, lớn uy... Trong khi Chúa khuyên phải nhỏ. Người ta hỏi nhau, vậy xung quanh mình ai là người nhỏ như Ý Chúa?

Nhiều người cho rằng ở phương diện *thấp cổ bé họng* kẻ nghèo là người nhỏ. Người khác phản bác: nhiều người nghèo chưa chắc nhỏ, vì có kẻ rất gian dối, rất mạnh mẽ, xảo quyệt, kiêu kỳ, khó tính, tranh thủ, gian ngoa....

Có người bảo xét *hình vóc, trí khôn*... có lẽ là trẻ em là người nhỏ. Người khác cãi: trẻ em ngày nay đâu có nhỏ! Ở trên mạng (net) chúng còn khôn lỏi hơn cả người lớn.

Nhiều người nói rằng xét về mặt *thân cô thế cô*, kẻ dốt, vụng, mồ côi, goá bụa hẳn là những người nhỏ. Có người phản đối: nhiều người cô thế nhưng kiêu ngạo, đỏng đảnh, lập dị...

Còn nữa... rất cực khó biết ai là người nhỏ, vì nhỏ của Nước Trời phải hàm nghĩa riêng. Thử hỏi:

Nếu trở nên *nhỏ theo tuổi tác và cơ thể* thì người lớn chúng ta chẳng lẽ “cửa sừng làm nghé”!.

Nếu trở nên nhỏ kiểu *nghèo khó* thì chẳng lẽ Chúa ghét người giàu!

Nếu trở nên nhỏ kiểu *dốt vụng gàn dở* thì há kẻ thông minh, thông tuệ, khôn khéo phải đần ngu trở lại!

Nếu trở nên nhỏ *bé kiểu mồ côi, bất hạnh, bệnh hoạn, tật nguyên*... thì người khỏe mạnh là vô phúc!

Không! Nhỏ Chúa nói là kiểu ***thâm lặng chu toàn bốn phận***! Nhỏ vậy ai cũng có thể nhỏ, ngay cả bậc đế vương, túc trí, phú hộ, cho đến bần dân, cơ hàn, thấp bé đều có thể nhỏ lại.

Người nhỏ là người sống ***thâm lặng chu toàn bốn phận***. Thánh nữ Têrêxa Hài Đồng Giêsu đã nhỏ như thế! Đến cả Đức Mẹ Maria, Bậc Mẫu Nghi Trời Đất mà cũng đã từng nhỏ như vậy rồi!